

COLLECTIVE MONOGRAPH

SCIENTIFIC
TRENDS:
MODERN
CHALLENGES

VOLUME 1

COMPILED BY
VIKTOR SHPAK

CHAIRMAN OF THE EDITORIAL BOARD
STANISLAV TABACHNIKOV

GS PUBLISHING SERVICES
SHERMAN OAKS
2021

The collective monograph is a scientific and practical publication that contains scientific articles by doctors and candidates of sciences, doctors of philosophy and art, graduate students, students, researchers and practitioners from European and other countries. The articles contain research that reflects current processes and trends in world science.

Text Copyright © 2021 by the Publisher “GS Publishing Services” and authors.

Illustrations © 2021 by the Publisher “GS Publishing Services” and authors.

Cover design: Publisher “GS Publishing Services” ©

Authors: Berezinska O., Bitaiiev V., Bozhko N., Cherep A., Cherep O., Dehtiarenko T., Drozd A., Dyshel G, Fedchyshyn D., Fedchyshyn N., Fedechko M., Fursik O., Huk-Leshnevskaya S., Hunenko I., Ignatyshyn A., Ignatyshyn M., Ignatyshyn V., Izhak T., Khar I., Khaustova O., Kodzhebash V., Korol Ya., Kovalenko N., Krylov D., Leshnevsky O., Marynin A., Masimova L., Matviichuk A., Matviichuk V., Morgun A., Mosenkis Iu., Nikitenko V., Omel'yanchyk S., Osukhovska O., Pakhomova T., Paraskiva D., Pashko L., Pasichnyi V., Pidubtseva O., Rak N., Riabinina I., Sadurska E., Serogin O., Shtefan Ye., Tischenko V., Vasylyeva G., Vasileva P., Verbytsky S., Virna M., Vorobey O., Vorobey P., Voronkova V., Yarovoy V., Zarembo O., Zarembo V., Zarembo Ye., Zarembo-Fedchyshyn O., Zavalniuk V., Zolotariova N.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed or transmitted in any form or by any means, or stored in a database or search engine without the prior written permission of the publisher. The authors are responsible for the content and reliability of their articles. Citation or other use of the monograph is possible only with reference to the publication.

Publisher “GS publishing service”
15137 Magnolia Blvd, # D,
Sherman Oaks, CA 91403, USA.

ISBN 978-1-7364133-2-6

DOI : 10.51587/9781-7364-13302-2021-003

Scientific editors-reviewers: Bobrovnyk S., Bondar Yu., Cherep A.,
Glukhovskiy P., Hovorov P., Kuznetsov Yu., Lazurenko V.,
Moiseienko V., Omelianchuk L., Protsiuk R., Virna Zh.

Scientific trends: modern challenges. Volume 1 : collective monograph / Compiled by V. Shpak;
Chairman of the Editorial Board S. Tabachnikov. Sherman Oaks, California : GS Publishing Services,
2021. 202 p.

Available at: DOI : 10.51587/9781-7364-13302-2021-002

CONTENT

Agricultural sciences

БОЖКО Наталія Володимирівна,
ТИЩЕНКО Василь Іванович,
ПАСІЧНИЙ Василь Миколайович,
МАРИНІН Андрій Іванович

ДОСЛІДЖЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ КОРЕКЦІЇ ПЕРЕКИСНОГО
ОКИСЛЕННЯ ЛІПІДІВ В СИСТЕМАХ БІОЛОГІЧНОГО ПОХОДЖЕННЯ
З ВИКОРИСТАННЯМ БІОФЛАВОНОЇДНОГО КОМПЛЕКСУ ЯГІД 7

Oksana FURSIK

GELLING PROPERTIES OF COMPOSITIONS CONTAINING PROTEIN 15

Culturology

МАСІМОВА Лариса Гагіківна,
САДУРСЬКА Єлизавета Павлівна

КОНТЕНТ-ПРОДЮСУВАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНОГО КІНО-
ПЕРФОРМАНСУ: ТЕОРЕТИЧНЕ ПІДҐРУНТЯ 20

БЕРЕЗІНСЬКА Олена Володимирівна

ОДЕСЬКА БЕССАРАБІЯ..... 26

Earth sciences

ІГНАТИШИН Василь Васильович,
ІГНАТИШИН Адальберт Васильович,
ВЕРБИЦЬКИЙ Сергій Тарасович,
ІГНАТИШИН Моніка Бейлівна,
ІЖАК Тібор Йосипович

ОЦІНКА СЕЙСМОТЕКТОНІЧНИХ ПРОЦЕСІВ В КАРПАТСЬКОМУ
РЕГІОНІ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ ДИНАМІЧНИХ ХАРАКТЕРИСТИК
СУЧАСНИХ ГОРИЗОНТАЛЬНИХ РУХІВ 35

ВОРОНКОВА Валентина Григорівна,
НІКІТЕНКО Віталіна Олександрівна

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК КОНЦЕПЦІЇ VUCA В УМОВАХ
ГЛОБАЛЬНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЛЮДСТВА 44

Economic sciences

**ЧЕРЕП Алла Василівна,
КРИЛОВ Д.В.**

ЗОВНІШНІ ТА ВНУТРІШНІ ЧИННИКИ ВПЛИВУ НА ФУНКЦІОНУВАННЯ
ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ ІНВЕСТИЦІЙНОГО
ПРОЕКТУ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА 49

**ЧЕРЕП Олександр Григорович,
ДРОЗД Анастасія Сергіївна**

ФОРМУВАННЯ ГЕНДЕРНОЇ ПОЛІТИКИ З УРАХУВАННЯМ
ЄВРОПЕЙСЬКОГО ДОСВІДУ 58

Energy

**Yevgenii SHTEFAN,
Olexander SEROGIN**

ENERGY INDEPENDENCE PROBLEM SOLVING BY BIOMASS
TECHNOLOGIES 64

Linguistics

**РЯБІНІНА Ірина Миколаївна,
ПАШКО Любов Василівна,
МОРГУН Антон Ігорович**

ФЕМІНІТИВИ ЯК ТЕРМІНОЛОГІЧНИЙ ЗДОБУТОК СУЧАСНОЇ
ЛІНГВІСТИКИ 71

Medicine

**ЗАРЕМБА Євгенія Хомівна,
ЗАРЕМБА Віталій Степанович,
ЗАРЕМБА-ФЕДЧИШИН Олена Віталіївна,
ЗАРЕМБА Ольга Віталіївна,
ВІРНА Маріанна Михайлівна,
РАК Наталія Олегівна,
ФЕДЧИШИН Данило Назарович**

ОПТИМАЛЬНИЙ МЕТОД ЛІКУВАННЯ ГЛЮКОКОРТИКОЇДАМИ
ПРЕПАРАТАМИ 75

**ЗАРЕМБА Віталій Степанович
ФЕДЧИШИН Назар Романович
КОРОЛЬ Ярослав Аркадійович**

АНАЛІЗ ТА РЕЗУЛЬТАТИ КОМПЛЕКСНОГО ХІРУРГІЧНОГО
ЛІКУВАННЯ ХВОРИХ НА СИНДРОМОМ ДІАБЕТИЧНОЇ СТОПИ 86

ЗАРЕМБА Євгенія Хомівна ФЕДЕЧКО Мар'яна Йосипівна ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ ІШЕМІЧНОЇ ХВОРОБИ СЕРЦЯ У ПОЄДНАННІ З ХРОНІЧНИМ ОБСТРУКТИВНИМ ЗАХВОРЮВАННЯМ ЛЕГЕНЬ	93
ЗАРЕМБА Євгенія Хомівна, ГУК-ЛЕШНЕВСЬКА Зоряна Орестівна, ЛЕШНЕВСЬКИЙ Орест Богданович ОСОБЛИВОСТІ УРАЖЕННЯ СЕРЦЕВО-СУДИННОЇ СИСТЕМИ ПРИ ГОСТРОМУ ПОШКОДЖЕННІ ПІДШЛУНКОВОЇ ЗАЛОЗИ	102
КОВАЛЕНКО Наталя Володимирівна, ОСУХОВСЬКА Олена Сергіївна, ХАУСТОВА Олена Олександрівна СТРУКТУРОВАНІЙ ФЕНОМЕНОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ РОЗЛАДІВ ПСИХІКИ ТА ПОВЕДІНКИ У ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ	107
Ganna VASYLYEVA, Vyacheslav YAROVYU THE MAIN FEATURES OF PATIENTS FROM METHADONE MAINTENANCE TREATMENT PROGRAM IN UKRAINE	115
ЗОЛОТАРЄВА Наталя Артёмовна, ГУНЕНКО Ирина Игоревна, ПАРАСКИВА Дмитрий Георгиевич СПОСОБ ОПРЕДЕЛЕНИЯ СКОРОСТИ РАСПРОСТРАНЕНИЯ ПУЛЬСОВОЙ ВОЛНЫ В КЛИНИКЕ ВНУТРЕННИХ БОЛЕЗНЕЙ	122

Pedagogical sciences

Tatyana PAKHOMOVA, Polina VASILIEVA FORMATION OF FOREIGN LANGUAGE COMMUNICATIVE COMPETENCE: GENESIS AND THE ESSENCE OF THE TERM IN HISTORICAL ASPECT.....	127
Tatyana PAKHOMOVA, Olga PIDDUBTSEVA FOREIGN LANGUAGE COMPETENCE IN THE CONTEXT OF VOCATIONAL TRAINING: THE EVOLUTION OF THE CONCEPT AND MODERN TENDENCIES	131

Philosophical sciences

БИТАЄВ Валерій Анатолійович,

МОСЕНКІС Юрій Леонідович

ДЕРЖАВНИЦЬКЕ ВИХОВАННЯ МИСТЕЦТВОМ 137

Political and legal sciences

ВОРОБЕЙ Петро Адамович

ВОРОБЕЙ Олена В'ячеславівна

СУСПІЛЬНІ МОЖЛИВОСТІ ВІТЧИЗНЯНОГО ЗАКОНОДАВСТВА
ПРО КРИМІНАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ 141

ЗАВАЛЬНЮК Володимир Васильович

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИЙ ВИМІР ПРАВОВОГО БУТТЯ ЛЮДИНИ 147

ХАРЬ Інна Олексіївна

СУБ'ЄКТ СКЛАДУ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ
ПРОТИ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА
ЗА ЧИННИМ КК УКРАЇНИ: ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ ПРОБЛЕМИ 156

МАТВІЙЧУК Валерій Костянтинович,

МАТВІЙЧУК Анастасія Олександрівна

ПОНЯТТЯ ТА ОБ'ЄКТ ОСОБИСТИХ НЕМАЙНОВИХ ПРАВ
У СФЕРІ ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНО
СЕРЕДОВИЩА: ДОСЛІДЖЕННЯ ПОНЯТІЙНОГО ТА Т
ЕРМІНОЛОГІЧНОГО АПАРАТУ 169

ОМЕЛЬЯНЧИК Сергій Володимирович

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ
ТА ВІДНОВЛЕННЯ БІОЛОГІЧНОГО РІЗНОМАНІТТЯ У
МІЖНАРОДНОМУ ПРАВІ ТА ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ 185

Psychology

Дегтяренко Тетяна Володимирівна,

КОДЖЕБАШ Владислав Федорович,

ДИШЕЛЬ Галина Олександрівна

АНАЛІЗ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКІВ АДАПТИВНОСТІ ОСОБИСТОСТІ
ІЗ СОЦІАЛЬНОЮ АДАПТАЦІЄЮ ТА СТРЕСОСТІЙКІСТЮ ПЕДАГОГІВ ... 190



МАСИМОВА Лариса Гагіківна

канд. наук із соціальних комунікацій, доцент,
Київський університет імені Бориса Грінченка,
Україна

САДУРСЬКА Єлизавета Павлівна,

студентка, Київський університет імені Бориса Грінченка,
Україна

КОНТЕНТ-ПРОДЮСУВАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНОГО КІНОПЕРФОРМАНСУ: ТЕОРЕТИЧНЕ ПІДҐРУНТЯ

Підхід індустрії мистецтв до цифрових технологій кардинально змінився за останні кілька років. Якщо раніше творчі організації обговорювали саму лише необхідність використання соціальних мереж, то сьогодні присутність в Інтернеті вважається майже такою ж важливою, як і художній вміст, який ці організації виробляють.

На новому етапі розвитку культури – інтерактивному, мультимедійному, цифровому – у продюсера з'являються додаткові завдання, а сам він набуває нового статусу – розробника контенту. Серед найважливіших: 1) розробка нових форм комунікації з глядачем, який стає масовим, однак активним (прагне бути частиною процесу й брати участь у створенні творчого продукту); 2) пошук способів управління єдиним (трансмедійним) проектом, що розвивається на декількох різних платформах¹.

Загалом змінені практики медіаспоживання актуалізують нові технології створення і продюсування контенту, а традиційні, "фізичні" форми мистецтва набувають різноманітних онлайн-інтерпретацій. Вимога сучасної аудиторії (слухачів/ глядачів/ читачів) – мати доступ до контенту в будь-який час і на будь-якій платформі. Принципи вибірковості та готовності до споживання "тут і зараз" багато в чому визначають її поведінку. І виклик для контент-продюсера – створити онлайн-продукт, що не губитиметься серед різноманіття пропонованої інформації та легко знаходить свого поціновувача.

Перш за все, варто розібратися в понятті контент-продюсування мультимедійного кіноперформансу, розбивши термін на зрозумілі складники. Так як на розгляді саме мультимедійний кіноперформанс – це вже вважається контентом, адже поширення його відбувається через Інтернет-мережу. Тож традиційне про-

¹ Качкаева А. Весь мир – театр, а люди в нем – антрепренеры / А. Качкаева // Как это делается: продюсирование в креативных индустриях / А. Качкаева. – С. 21–22.

дюсування в онлайн-перформативному мистецтві набуває частки «контент», лишаячи за собою й початкову дефініцію, де продюсування, з одного боку, це творчий, а з іншого – менеджерський процес із задуму і створення проєкту, пошуку фінансування і просуванню певного творчого продукту. Слово однаково розуміється і в кіноіндустрії, і в телеіндустрії, і в інших сферах, пов'язаних з креативними та творчими процесами.

Під мультимедійністю розуміється різноманітність поєданого, різноплатформеність – особливі типи "мов" різних медіа (наприклад, текст, звук, відео), об'єднані в сучасному цифровому універсальному середовищі, що пропонують світові нові якості з точки зору формату, виробництва, навичок, інтенцій.

Оскільки основне завдання медіа цифрової епохи – передача співпереживання, відчуттів і виробництво емоцій, то залученість публіки в сюжет у момент медіаспоживання і, таким чином, визнання за публікою права на співтворчість – найважливіша відмінність нового (контент-)продюсера, пов'язаного з цифровим середовищем, від продюсера традиційного. При цьому продюсер може виступати і генератором контенту, і генератором замовлення, і джерелом фінансування.

Щодо самого поняття кіноперформансу, то це екранізація перформативного твору. Сам же перформанс можна визначити, як процесуальний вид мистецтва, який реально втілює в життя "принцип інновації", що полягає в тому, щоб вивести мистецтво на саму грань реальності та художнього замислу будь-якими засобами. Цей вид мистецтва визначається формотворчими принципами, які дозволяють повну імпровізацію з боку художника (продюсера) в ситуації, створеній ним же для власного ж персонажа, з яким сам творець не ототожнюється. Головною дією перформансу є проживання заданої ситуації "персонажем" (що чужий дійсності), нарочито, або випадково зануреним в життєву реальність². Тож, кіноперформанс – новий вид експериментального контенту, що стоїть на грані явища цифрового театру, кіноіндустрії та симбіозу інших видів мистецтва разом з цифровими інноваціями, а процес його створення та продюсування вимагає орієнтацію на діджитал-середовище та залучення різних форм мультимедіа.

Саме цифрове медіасередовище, мережа, стає місцем оформлення нових видів культурної практики, соціокультурного креативу. Цифрові медіатехнології дозволяють наблизити мистецтво до людини, зробити можливим зустріч з ним практично в будь-якій точці місцезнаходження, що особливо актуально в реаліях пандемії та постійних карантинних обмежень. Зміна природи комунікації в процесі "спілкування" з мистецтвом вплинула не тільки на очікування глядачів, а й на саме мистецтво, зумовивши особливий інтерес до кіноперформативних форм його представлення, які, у свою чергу, не тільки трансформували тради-

2 Гниренко Ю. Определение и формообразующие принципы перформанса / Юлия Гниренко // Перформанс как явление современного отечественного искусства / Юлия Гниренко., 2013

ції драматичного і музичного театрів, а й загалом впливали на види сучасної постановочної творчості, стерли грань постійного дискурсу між кіно- та театральним мистецтвом.

Хоча кіно і театр завжди існували у взаємозв'язку один з одним і впливали на розвиток один одного, зараз культурна історія знаходиться в тій точці, коли очевидні виклики онтологічного та інституційного статусу як театру, так і кіно: що таке "кіноперформанс" і що таке "кінофільм" з точки зору "кризи", викликані появою цифрових медіа³.

Творчі пошуки перетворення фізичного перформансу в цікаву аудиторії форму кінозображення ведуться постійно. Але якщо на рубежі XX століття їх застосування виконувало в основному завдання, схоже із завданнями раннього кінематографа – домогтися ефекту подиву (трюкацтво і епатаж), то в міру розвитку мистецтва в сторону інтелектуальних досліджень і спроб глибокого проникнення в сутність онтологічних дискурсів, які використовуються в перформансах та постановках, кіно- та відеоінтерпретації піднялися на якісно новий рівень з точки зору мультимедійного продакшену⁴. Таким чином сучасне якісне перформативне мистецтво зберігає навіть на екрані свою інтерактивність, несе свій імерсивний характер (де immersive – дослівно означає "створює ефект присутності, занурення".)

Якщо досліджувати можливості всесвітньої паутини як медіамайданчика для продакшену кіноперформансу, то необхідно врахувати особливості Інтернету "другого покоління" в порівнянні з "класичним":

- зміст контенту створюється разом із самими користувачами, відбувається активне функціонування соціальних мереж; дистрибуція медіаконтенту поза спеціалізованими інститутами завдяки можливості відчуження створених артефактів в цифровій формі – усе це є хорошими можливостями для масового поширення продукту перформативного мистецтва та зануренню в акт його створення й інтерпретації змісту;

- широке використання технології "вікі" (wiki), що дозволяє генерувати інформацію на колективній основі;

- "фолксономія" ("народна класифікація"), тобто спонтанне співробітництво користувачів з метою класифікації інформації⁵. Тому одне із завдань під час продюсування кіноперформансу – донести до глядачів унікальність та новизну жанру (хоча сам перформанс вважається поки все ж позажанровим мистецтвом).

Важливим для урахування продюсером такого проєкту є факт, що в будь-якій дії/бездіяльності, що демонструється в кіноперформансі, як правило, відсутня

3 Lowe V. Adapting Performance Between Stage and Screen / Victoria Lowe., 2020. – 220 с.

4 Ростовский Е. Г. Мультимедийное пространство театра / Евгений Григорьевич Ростовский. // Гуманитарные, социально-экономические и общественные науки. – 2014.

5 Жидович В. Е. Феномен трансмедиа в искусстве театра: опыт Беларуси / В. Е. Жидович. // Социологический альманах. – 2017. – С. 246–258.

тимчасова визначеність, тому глядач отримує можливість добудувати і заповнювати семантичні пропуски, запропоновані автором. Важливим моментом характеристики живої гри або дії у кіноперформансі є те, що глядач є кимось більше, аніж відстороненим спостерігачем, який слідкує за тим, що відбувається перед ним. Як учасник перформанс-артефакта він завжди є складовою частиною самої гри. І якщо перед контент-продюсером стоїть завдання захопити глядача в цю гру, завдання глядача зводиться до того, щоб зуміти почути і вчасно зреагувати на звернене до нього авторське послання⁶.

Автори дослідження Latitude сформулювали чотири ключові принципи підходу до генерації сучасного контенту та сторітелінгу з боку залучення медіааудиторії, що тісно пов'язані й зі створенням кіноперформансу як частини контент-середовища:

1. Ефект присутності (Чи можу я глибше зануритися в історію, чи впливає історія на всі мої почуття?).
2. Інтерактивність (Чи можу я впливати на елементи історії? Спілкуватися за допомогою неї з іншими людьми?).
3. Інтеграція (На яких платформах вона розповідається?).
4. Вплив (Чи здатна історія спонукати мене до дії в реальному житті? Наприклад, підштовхнути до/відкинути від продовження залученості в перформативний акт?)⁷.

Тому домінуючий принцип кіноперформансу – це принцип антропологізму, який розуміється буквально як фізична присутність людини (художника-автора, продюсера, глядача) в процесі створення, презентації артефакту, трансляції кіноперформансу⁸. Тож на початковому етапі створення такої візуальної постановки важливою є наявність формоутворюючих принципів кіноперформансу: використання відеотехніки в загальній структурі артефакту, присутність "реальних" виконавців художньої постановки, що виражається в застосуванні живої дії або гри в якості драматургічного елемента кіноперформансу, а також яскраве простеження вищезгаданого антропологічного компоненту.

Що ж до мультимедійності, то саме вона дає змогу продовжити або розширити перформативний простір, генеруючи уявне ігрове поле, знищуючи кордони або створюючи складне постановочне середовище на екрані. Крім того, мультимедійні кіноперформанси або медіа-проекції в них можуть бути зосереджені в будь-якій ділянці сюжету чи супроводжувати увесь перформа-

6 Макаревич А. В. Видеоперформанс: формообразующие принципы и проблема определения / А. В. Макаревич. // Культура. Наука. Творчество. – 2016. – №10. – С. 245–249.

7 Карась Л. Театральный перформанс и перформативный театр: где грань между двумя видами искусства [Електронний ресурс] / Любовь Карась // Theory&Practice. – 2020. – Режим доступу до ресурсу: <https://theoryandpractice.ru/posts/18832-teatralnyy-performans-i-performativnyy-teatr-gde-gran-mezhdu-dvumyami-iskusstva>.

8 Макаревич А. В. Видеоперформанс: формообразующие принципы и проблема определения / А. В. Макаревич. // Культура. Наука. Творчество. – 2016. – №10. – С. 245–249.

тивний акт. Мультимедіа допомагають створити нові світи, в яких віртуальні персонажі і створені перформанси можуть проектуватися на мультимедійні портали, переміщатися через простір і відбуватися в кількох місцях відразу, що несе в собі нові естетичні можливості і відкриває широкі перспективи для кіноімпровізації. Мультимедійні складові можуть впливати на розподіл ролей між віртуальними персонажами і живими акторами, враховуючи, що віртуальні персонажі відображаються в мультимедійних порталах. На сьогодні непрості відносини технологій і мистецтва, зокрема перформативного, театрального набули форм, в яких "технологічна основа часто практично повністю визначає естетику". Злиття технологій і художньо-сценічних образів створює нові форми інтерактивної взаємодії. Віртуалізація та дематеріалізація змінюють традиційні художні процеси, створюючи нову естетику⁹.

Враховуючи екранне середовище існування кіноперформансу, контент-продюсер повинен створити для глядача відчуття присутності на відстані, використовуючи особливу композицію кадру, темп і прийоми монтажу, різні ракурси, що формують особливу форму видовища, яка в своєму естетичному наповненні має відрізнятись від театральної постановки чи традиційного фільму. Особливої уваги заслуговує те, як творці перформансу візуально відображають виконавчі й постановочні моменти на екрані, і як їхнє художнє рішення впливає на процес перегляду глядачем. І саме мультимедійність стає помічником для забезпечення імерсивності, привернення уваги, зацікавлення в творчому продукті. Серед основних поширених прийомів: доповнена і віртуальна реальність (AR і VR), звукові прийоми (різні звукові потоки, колажі, багатовимірні звукові ефекти тощо), цифрові методи створення декорацій (віртуальне оформлення, відеомепінг), використання периферійних пристроїв для зворотного зв'язку (наприклад, веб-камери), motion capture та інші.

Саме забезпечений відеооператорами постійний рух усередині "сценічного простору", завдяки якому кіноперформанс охоплює всі аспекти постановки, у поєднанні з цифровими прийомами створює ефект присутності в перформативному акті, асоціює з безпосереднім, особистим сприйняттям.

Отже, адаптація та злиття перформансу й кіно включають не тільки текстуральну, але й просторову і тимчасову реконфігурацію сюжетів, артикулюючи їх із використанням драматургічних систем нової форми і в цьому процесі потенційно створюючи гібридну естетику¹⁰. Описаний вище новий тип медіаспоживача сам контролює взаємодію з медіа, формуючи свій культурний медіапростір, тож

9 Ростовский Е. Г. Мультимедийное пространство театра / Евгений Григорьевич Ростовский. // Гуманитарные, социально-экономические и общественные науки. – 2014. Ростовский Е. Г. Мультимедийное пространство театра / Евгений Григорьевич Ростовский. // Гуманитарные, социально-экономические и общественные науки. – 2014.

10 Lowe V. Adapting Performance Between Stage and Screen / Victoria Lowe., 2020. – 220 с.

від кіноперформансу він очікує максимальної імерсивності, яку повинен забезпечити контент-продюсер. Якісно створений екранний перформанс має залучати в комунікаційний процес, надаючи можливість вибору не тільки змісту, але і форми, в якій він буде представлений.

Свіжий погляд на перформанс через digital-призму дозволяє розсунути колишні жанрові кордону і представити глядачеві квінтесенцію мистецтв (традиційного театру, кіно, телебачення, інсталяцій, відеоігор тощо) в режимі онлайн. Таким чином, діджиталізація перформативного мистецтва у цьому випадку сприяє усвідомленню безмежності глядацького досвіду¹¹. Використання нових медіатехнологій як засобу виразності перформансу, кіноінтерпритації як способу просторово-часового рішення постановки, звукових прийомів, доповненої реальності та інших спецефектів – все це становить єдину структуру, комплексний жанр, який в процесі ускладнення його різними інформаційними потоками розуміється кожним глядачем по-різному. І це істотно ускладнює оцінку таких явищ в креативних індустріях, як кіноперформанс, побудований на конвергенції сучасних технологій і театральної реальності. З іншого боку, медіатехнології в перформативному мистецтві як культурне явище відображають реальність – той перформанс, який, на думку Джона Маккензі, присутній сьогодні абсолютно у всіх сферах життя (культурний перформанс, перформанс управління, технологічний перформанс та ін.)¹².

Тож у підсумку, за рахунок нових інформаційно-комунікаційних технологій та їх можливого впровадження в перформативне мистецтво найбільш передові та ефективні проєкти виникають шляхом експериментальних пошуків та створенням інноваційних форм, серед яких домінантне місце посідає мультимедійний кіноперформанс. Вихід сучасних перформативних ідей в інтернет-простір створює можливість формувати нові виразні засоби цифрового театру як сьогочасні форми контенту. Якісно продумані контент-продюсером постановки здатні стимулювати розвиток технологій залучення в проєкти масової аудиторії та стати креативним середовищем для формування нових форм на стику перформансу, кіно, цифрових технологій та індивідуального досвіду автора.

DOI: 10.51587/9781-7364-13302-2021-003-20-25

11 Слышкин Г. Г. Коммуникативное пространство театра: digital-эволюция и перспективы / Г. Г. Слышкин, Л. А. Борботько. // Актуальные проблемы филологии и педагогической лингвистики. – 2018. – №4. – С. 126–132.

12 Жидович В. Е. «Квинтэссенция аудиовизуального»: к вопросу о роли медиатехнологий в современном театральном искусстве / Владислав Евгеньевич Жидович. // Вестник Чувашского государственного института культуры и искусств. – 2019. – №14. – С. 218–228.